

אורות השבת

גלוון מס' 1025

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
קרח

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

כוחה של ליצנות

וניקמו לפניו משלחה ונשים מבני ישראל חמשים
ונאטנים נשיאי עדה קראי מועד אשישם
(במדבר טז, ב)

ובמושב לצים לא ישב, זה קורח שהיה מטלוצץ על משה ואחרונו.
(ילוקוט שמעוני במדבר, רמז תשנו)

יש להבין כיצד הצליח קורח לאגד סביבו מأتאים וחמשים נשיאי עדת, אשר לדברי רשי"י היו ראשינו סנהדריותו, ולפי המבוואר בזוה"ק היו גם קדושים בעיני הבריות כמו המועדות שקידשו ישראל כמאמר הכתוב קראי מועד, וכן היו בעלי שם טוב כפי שהושוויסף הכתוב להיעיד שהיו יאנשי שם. והלא המגע העקורי של קורח היה רדיפת הבודד ומעמדו האשי, כמובואר ברש"י (שם) עתקנא בנשיאותו של אליצפון בן עוזיאל. וא"כ יש לתמהה, בשלמא קורח ראה לשנות זו ומפני שתוארו הכבוד בקרבו, אך מה לראשי סנהדרין קדוší עלינו ואנשי שם - חלקוק על משה ואחרון שנטמנו על פי הדיבור. וכי לא ידעו ולא הבינו בהרואה הראשית שטהיטה אשות און בן פלת כלפי עבלה בין כה וככה אתה לא תהיר בראש וא"כ מה לך ולמריבה הזה, ובזה הצלילה את בעלה כמובואר בגמ' (סנהדרין קי, ע"ש).

ברם לשנשנובן בנאות העתומולא אשר נשא קורח בפני עדתו, נבון כיצד הצליח להסיח את דעתם ולגרור אותם ליריב לאלים, וכיה נבון כיצד הצליח בפניהם שמעוני שם: יובמושב לצים לא ישב (ותהילים א, א), זה קורח שהיה מטלוצץ על כל העדה, התחליל לומר לפניהם כיסיס עליהם כל הקהל שנאמר וקהל עליהם קורח את כל העדה, שדה יתומות והיה לה דברי ליצנות אמר להם: אלמנה אחת הייתה שכנתו ועםה שתי נערות יתומות והיה לה שדה אחת, באת לחורש אמר לה משה לא תחרוש בשור ובחמור יהדי, באת לזרען אמר לה שדק לא תזרע כלאים, באת ל��ורר ולעשות ערימה אמר הניחו לקט שכחה ופה, באת לישות גורן אמר לה תנין תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני, הצדקה עליה את הדין והונגה לו. מוה עשתה עמדה מכורה את השדה ולקחה בכשות כי בדורש גויתיהו וליהנות מיפויותיה, כיוון שלידו בא אחרון, ואמר לה תנין לי את הבכורות שכך אמר לי הקב"ה כל הבכורים אשר יולד ונוי, הדזינה עלייה את הדין והונגה לו את הוילוד. הניע זמן גזיה ונזזה אותן, אמר לה תנין לי ראשית הגז. אמרה אין כי כוח לעמוד באיש הזה הריני שוחתתן ואוכלן, כיוון שישתאותו לא נצלי מידי ואמרה הרי הן עלי חרם, אמר לה כו"ל שלו אפי"כ אחר ששחתתי אותן לא נצלי מידי ואמרה הרי הן עלי חרם, נטול והניחה בוכה היא שם שמי בוגר הקב"ה כל חרם בישראל לך היה, נטול והלך לו והניחה בוכה היא שם שתני בוגריה... כדי כולහון עבדין להא ביזה עלובתא ותולין בהקב"ה, עכ"ל.

הנה כי כן הרואה יראה, שבכל נאומו הסוחף לא הזיכר כלל את עינן הנשיות אשר עמד במעשה המחלוקת. כל טענותיו הצדוקות באחרונה על דבר יוכחו בחילוק של המשרתו, לא נזכר אפילו ברמז. ורק הדרagna לאותה אלמנה מסכנה, היא זו שעמדת לננד ברוך ז"ו, הצלילת כביבול באצטלה של תורה ותוק ציטוט של בדיליש שוויה טבעה של ליצנות - המתעטפת כביבול הנגיר את תחשות הרגש על השכל, עד שכל הוכחות הגלויות שהציגו בפניות משה רבינו ע"ה לא הועלו לפكه את עיניהם. שכן כבר אמרו רבותינו ליצנות אחת דוחה מאה תוכחות. וזה עומק דברי המדרש אשר הגידר את בינוים של קורח ועדתו כימושב לצים! תדע, שאון בן פلت אשר נעדר מאותו ימושב לצים' ינקה החסגר שנכפה עליו על ידי אשתו, אכן הسفיק לו טיעון פשוט והגינוי של 'בין כה וככה אתה לא תהיה בראש', כדי להניאו משפטות המחלוקת, יعن כי היה משוחרר מכבל עבויות הלייצנות של קורח, והכן.

ובזה אירע דברי תלמודו (סוטה מ"ב, א) וכן הוא במדרש ילקוט שמעוני אירוב, רמז תתקו': ארבע כתיות אין מובלות פני שכינה: כת ליצים, כת חנפים, כת שקרים, כת מספרי לשון הרע, ע"ש. ולברינו יובן, שכן הצד השווה שככלום הוא - טשטוש האמת: כן הואطبع של החנפנים - להחניין לרשותם או לבני השררה בשפטין חילוק כדי להשיג את מבוקשם, כאשר אין פיהם ולבם שווים. וכן היא מידת השקרים ורעת הליצנים, כדפי'. וכן היא מגמת מספרי לשון הרע, להשתיר את פני האיש אשר חפצים המה במפלתו. וכן אין השכינה יכולה לדור במחיצתם, יعن כי חותמו של הקב"ה הוא 'אמות', והוא אמרו במי שמתגאה על הבריות אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת!

המשך דבר רב העיר במדבר "אורות הקשרות"

העלון טעון גניזה.

יהודות בכל פינה בעולם

איש עסקים מנוי זילנד, הזדמן לנוירוק. כשנכנס למלUILת הבניין הבחן ברבי מילוביואויש שהיה אז צעיר. הרבי שאלו "מנין בא כבוד" והאיש השיב "מנוי זילנד". הרבי שאלו "ומקוות טהרה יש בניו זילנד", איש העסקים היה נבוך מעט והשיב "אני שווה שם זמן קצר, לצורך עסקים בלבד". החזיר לו הרבי "השם מכoon את צעדיו להשאיר שם כшибודי מתגלה למקום כלשהו, עליו לדאוג להשאיר שם רשות חובי". המעלית עצרת. הרבי נענע בראשו לשולם מהרבי, יחד עם האלפים שהוא שבאו להתרברך Doler מהרבי. כשהגיעו איש העסקים שאל אותו הרבי "נון, כבר יש מקווה טהרה בניו זילנד". האיש נבהל והתפעל ארבעים שנה חלפו ואת הרבי עזין מטרידה השאלה האם יש מקווה בניו זילנד.

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואו "סוטוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יאנבר שבע

לוח זמנים שבועי

יום	שנת קדש						יום ה'	יום ג'	יום ב'	יום א'	יום ד'	יום כ'	יום ב''	יום א''	
	יום ש'	יום ט'	יום צ'	יום נ'	יום ס'	יום ו'									
24.6.23	(23.6.23)	(22.6.23)	(21.6.23)	(20.6.23)	(19.6.23)	(18.6.23)	4:09	4:08	4:08	4:08	4:08	4:08	4:08	4:08	4:08
4:17	4:17	4:16	4:16	4:16	4:16	4:16	5:43	5:43	5:42	5:42	5:42	5:42	5:42	5:42	5:42
8:26	8:26	8:25	8:25	8:25	8:25	8:25	9:09	9:08	9:08	9:08	9:08	9:08	9:08	9:08	9:08
10:20	10:20	10:19	10:19	10:19	10:19	10:19	12:43	12:43	12:42	12:42	12:42	12:42	12:42	12:42	12:42
13:19	13:19	13:18	13:18	13:18	13:18	13:18	18:39	18:38	18:38	18:38	18:37	18:37	18:37	18:37	18:37
19:51	19:51	19:50	19:50	19:50	19:50	19:50	20:08	20:08	20:07	20:07	20:07	20:07	20:07	20:07	20:07

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	קרח
הפטרה:	ויאמר שמואל
כניתה השבתה:	19:29
יציאת השבתה:	20:20
רבנן הפס:	21:16

"שבת מברכין" המולד ביום ראשון בשבועה 16:36-15 חלקיים.
ראש חדש תמה ביום שישי ושלישי הבעליט.

אורות הקשרות

וכמה נוראים הם בזה דברי החפץ חיים, אשר הוכיה מהפסוקים (בראשית יי, טו-טו) שאפילו מלאכים אינים יכולם לשחות רגע אחד במוחית ליד יצחך, התקשתה להאמין - ותצתק שרה בקרבה לאמר ארבי אודות לידה יצחך, ענדנה ואדוני זקן. אך כשהוחיק הקב"ה את אברחים על בלוטי היהת ליה לילדה שרה - יתכחש שרה לאמר לא צחקתי. ובמדרש רבה (שם) מבואר, שכאשר שמעו המלאכים את דבר ההכחשה, מיד יוקומו מושם האנשים. ומזה למד החפץ חיים, שאין מלאך יכול לשחות אלא במושב אל אמתו, وكل וחומר הוא לגבי הקב"ה אשר חותמו אמתו - שאינו יכול לדור בכפיפה אחת עם השקר, עצה". ויש להתבונן נוראות, וכי יעלה על הדעת ששרה אמן ע"ה שיקחה ח'יע, והרי כבר העידו רובתוינו שלא נמצאה בה חטא כל ימיה ומותה באחטא, וכן מתobar מדברי רשי"י בתחלת הפרשה. ומה שיחכחש אט דבירה, לא יהיה אלא מותך יורומומת, שנאמר רבי חנילא, וזה ודאי לא רע ממנה שהתריר לו שנות מפני דרכיו שלום. ועם זה אין מלאך יכול לדור עם שקר של אסורה! (בדרך רמז פרושתי בזה את התבונה מדבר שקר תרחק), היינו שע"י השק האדם מתרחק מאוד מהקב"ה. ואח"כ שמעתי רמז זה בשם אחד מחכמי החסידות).

וכן בזה, מודיע אין תרופה למכת הליצנות זולת הישורין ועד לכדי כליה רח"ל, כמובא בגמ' ובעודה זורה ת"ב: "אמור רבי חנילא, כל המtolוצץ ורומ כליה לעלום, שנאמר ר' חי, כי עתה אל התולצוץ בן חזקון מוסריכם כי אלה ונחרצה שמעתי. אמר רבי אלעזר, וזה לא רע ממנה שהתריר לו שנות מפני דרכיו שלום. ועם זה אין מלאך יכול לדור עם שקר של אסורה! (בדרך רמז פרושתי בזה את התבונה מדבר שקר תרחק), היינו שע"י השק האדם מתרחק מאוד מהקב"ה. ואח"כ שמעתי גם הליצן לוקה תחילתו ביסורין, אך יסופי כליה, ע"נ שפעמים תנבר הליצנות עד כי אפילו היסורין לא יפלו בקרבו מאומה, והבן.

ואכן יסוד זה, מפורש הוא בדבריו הנשגבים של הרמח"ל (מסילת ישרים, פרקה), וזה לשונו: וכבר גזרו חכמים זכרונם לברכה (עבודה זורה חי, ב, שהלא מביא הרשותן עלי). והוא מה שהכתב עצמו באפרוש (משלי יט, כת), כוונו ליצים שפטים. כי זה הוא דבר שחדין לנו אוטו, כי מי שמתפעל בין התהבותנות וכן הלמודים, איש צrisk שיטיסר בגונו, כי כבר ישוב מוחטatoi בily זה - מכוח הרהורו תשובה שOLLOWO על דמי מה שיקרא או שיישמע מן המסורים והותכוות. אך הליצנים שאינם מותפעלים מון התוכחות מפני כוח ליצנותם, אין להם תיקון אלא השפטים, שאללה לא יהיה להם כוח בלביצנותם לדוחות מעלהיהם כאשר ידחו המסורים. והנה כפי חומר החטא ותולדותיו, החמיר השופט האמתי בענשו. והוא מה שלמדונו זרונים לברכה (עבודה זורה חי, ב), קשה הליצנות - שתחלתו יסורין וסופו כליה, שנאמר (ישעיה כה, כב) פן יחזקון מוסריכם כי אלה ונחרצה שמעתי, עכ"ל. ישמעו חכם ווסף לך!

מכה להריך האגודה

הרבי יהודה דרעי

הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

הרכנות והמוסעה הדתית באר שבע

איסוף גנייה מבתי הכנסת ברוחבי העיר

במסגרת אירגון של איסוף הגנייה ברוחבי העיר המועצה מבקשת מכל בית הכנסת שציריך פינוי גנייה באופן שוטף. נא לשלוח פרטים של: שם בית הכנסת, כתובות, אחראי וטלפון. וזאת לצורך סיור ועיבוד הנתונים.

يُذكر أن إسقاط الغنائم يבוצע في كل شهر
بמסגרة الأيرغون.
يمكنكم إيداع ملخص الغنائم والرسالة في كل شهر
في مكتب الغنائم في كلية الحكمة على موعد المأمور.
يمكنكم إيداع ملخص الغنائم والرسالة في كل شهر
في مكتب الغنائم في كلية الحكمة على موعد المأمور.

טלפון לשלוח הפרטים לעיל: 054-6455898
בהתודעה ואטסאף בלבד

ברכה רבה
ירושע (שוקי) דMRI
ממונה המועצה הדתית באר שבע

אורות הפרשנה

לא למוטסף מצוינה

"יקח קrho" (טו, א). רב מאיר מפרמישלאן זיע"א הוכיה תושבי עיר אהת על שהם מנהלים מחולקת כגד דמות מורות נורניות בעיר. השיבו האנשים שאותו יהודי עשה כך וכך, וכן ימצויה להילחם בו. אמר להם רב מאיר "יעקב שלח להודיע לעשו ופרקת עולו מעל צוואריך. כי יצחק אמר לעשו יהינה כאשר תריד ופרקת עולו מעל צוואריך. הינו, שיהודי נדרש לקיים תריר'ג מצוות בלבד. אם הוא מוסיך מצווח' חדש, מצוות מחולקת, נמצא שיש לו תריר'ג מצוות, ואז עשו יכול לשנות עליו. לילכו יעקב הבוחר לעשו שיש לו תריר'ג מצוות בלבד, ואז הוא מוסיך מצווח' נספת, מצוות מחולקת".

מחליקת בין בעליך המחולקת

"יקח קrho" (טו, א). מבאר הייערות דבש' על מחלוקת קrho נאמר בשונה "אייזוי" מחלוקת שאינה לשם شيء, זו מחלוקת קrho וכל עדתנו. לא קrho ומהש"א אלא "יקח קrho וכל עדתנו". בטח העדה עצמה הייתה מחלוקת, והם רבבו גם בין לבן עצם. כל אחד ואחד רצה כבוד לעצמו. זה סימן שאין זו מחלוקת לשם شيء.

כל אחד לעצמו

"יקח קrho" (טו, א). מבאר רב צבי הריש קאליש זיע"א לא נאמר "ויקח קrho, ונתן ואביהם" אלא "יקח קrho", בלשון היחיד. שכך בחלוקת זו דאג כל אחד ואחד לעצמו, וכל אחד ואחד מהם היה בה צד אחד.

התגמזהות לעל שפה

"יקח קrho" (טו, א). מבאר הרבי הריני ע"ז עיקר חטא של קrho ועמדו היה בהתנגדות לשם הויה, המורה על המהגה על תעביה ועל שכליות. וזה שנאמר בימדרש פלאיה "כמה ראה קrho לחולק על משה, פרה אדומה ראה", הינו שהוא חלק על החקים שבторה, שהם למלואה מהשכל.

ליצמות באין טענה אמיתית

"יקח עליים קrho" (טו, יט). מבאר דבורי שלמה' מפארש רשי"י בדברי יוקה להלצות הטענה על המשנה. שיטה זו מחרורי הריב נוקט עד היום האשומות של ממש כדי לפניו בשמו הוטב של מתנדדים, הם נלחמים בו על ידי ליצנות, כשהם מנסים לעשותו לעל ולקלס.

הרפס גרט למחלוקת

"ותבעל אוטם, ואת כל הרכוש" (טו, לב). 'מאוצרו היישן' לנכבע גם הרכוש, כי הוא גרט למחלוקת העוגמה. העוזתו של קrho לקום כגד משה באה מרוב עשרו, שכן עשיר ענה עוזות'.

בשם הנפש פביפול

"את מחותות החטאים האלה בנפשותם" (ו, ג). מבאר רב נפתלי מופשיך זיע"א בעלי המחלוקת הגורעים ביוטר הם מי שמיעבים בכך את הנפש, שמונחים את המחלוקת כביבל בשם תיקון הנשמה, בשם יראת שמיים וכבוד ה".

נתק משרשנת האבות

"יקח קrho" (טו, א). מבאר ה"שפת אמת" את "יקח קrho" אונקלוס מתרגם "ויאתפלג קrho". חז"ל אומרם שהאדם חייב לומר מותי גינו מעשי אבותוי. והרבבי מפרשicha פריש, שבמעשו של כל היהודי צריכות להיות רציפות, דבקות, התקשרות ונגיעה למעשי האבות, הינו למשעים המפוארים בששלשת הדורות. חטא של קrho היה יוקח קrho, ואתפלג הוא לך לו דורך אחרית, שאין לה קשר עם העבר, ובכך ניתק את שרשרת האבות.

אנשי שם

"ויקומו לפני משה, נשאי עדה, קרייאי מועד, אנשי שם" (טו, מ). מבאר ה'קרבן העני' לא מצאו בשום מקום שבמי אדם חשבים נקראים 'אנשי שם' אלא שתי פעמים: בדור המבול, "המה הגיבורים אשר מעולם אנשי שם" (בראשית ו, ז), ובחלוקת של קrho. וכמו שפירש בזוהר על דור הפלגה, שאמרו "ונעשה לנו שם", הינו שככל כוונתם הייתה להגדיל את שם.

הפנימה לפמי הרה

"רב לכם בני לוי" (טו, ז). מבאר רב נפתלי חיים מסריזוב זיע"א רק כאשר תכירו שעיליכם להיות נכנים לפני הרוב "רב לכם" אזי תוכל לזכות לדבקות אמתיות בו יתברך. "בני לוי" מלשון לוויה והתחברות.

נדמה לו שטהא תי

"ירדו חיים שאולה" (טו, ח). מבאר הרב יש לך אדם שג כשהוא נמצא שרוי בחתנית נדמה לו שהוא חי.

אורות ההלכה

**תשובה הלכתית משולחנו
של מורי המרא דארא הגאון הגדול
רבי יהודה דרעי שליט"א**

הלכות בשר וחלב - ג'

**הרה"ג יעקב נmesh שליט"א
רב שכונה ג' ומנהל מוחלקת סת"ם
ופיקוח שבת ש"י הרבנות בארץ ישראל**

הכבד המשוחד מעור עיני חכמים

ויהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כולם קדושים (ט"ז-ט' רש"י במקום: כולם טמאו בדברים בסינוי מפני הגבורה המפרשים מקשים כיצד יתכן אנשים שהיו בדרגות גבירות של קדושה השופעו מקורה ודעתם ואבירם להאשים את משה ואחרון בגין הטענות על עם ישראל ובעצם לכפור בתורת משה רבנו ולהיקרא "עדת קורח". הרמח"ל כתוב בפרק י"א בمسلسل ישרים אודות בקשת "הכבד" דעת דבר זה נכשלו רבים ונאבדו ירבעם בן נבט לא נטרד מהעולם הבא אלא בעבר הכבד דתפסו הקב"יה בגבגו ואמר לו חזור בך ואני ואתה ובן ישיל בגן עדן ואז שאל ירבעם מי היה בראש ענשו הקב"ה - בן ישיל ועל כך לא הסכים ירבעם ואמר דלא בעינה איINI מסכים ברצוני להיות בראש מצד אחד הינך רואה את דרגתו הגבוהה של בן נבט שהרגיש וידע שברוא עולם תפeso וזאת למרות שבכל יום בת קול יצאת מהר חורב ומcrcות אויה להם לבריות מעלבונה של תורה ורק שאנתנו לא מרגשים זאת, וירבעם כן הרגיש ולמרות זאת סרב לשוב מפאת הכבד הנfund וממשיד זאת תורה העולה מדבריו בכל השאלות הנ"ל: אפשר שלא חומר בכל זה, וכי מני גרים לקורה ועדתו שיאבדו כולם "הمسلسل ישרים" מפני הפסד הכבד וכקנתו שהנה משה הוא המלך, אהרון - כהן גדול, מניין אליצפן בן עוזיאל לנשיאות, ומה איתתינו? ראה ברוח הkowski שעתידי לצאת ממוני שמו אל הנביה כשקול כגד משה ואחרון והוא לא מתעורר בשום מושרה חשובה, שבעצם הנשיאות הייתה מוגעה לו ומידת הקנהה שבעברה בעצמותיו היא גורמה לקריסת גדרות הורותנית של קורחו למורות גדלותו וצדוקתו. ואולם **שאלת השאלה** מהשייה רועה נאמנו והתפלל על ישראל על עבירות חמורות שעשו בעבר כמו מעשה העגל וחטא המרגלים וכדומה, מודיע לא התפלל עליהם במחלוקת קורחו ועדתו ולא ניסה להחזירם בתשובה והלא מינוי של הקב"ה פשוטה לקבל שבים ואיפלו אל המורדים והפושעים בו? ועוד אם חטאם ומרדים בהקב"ה ובמשה עבדו גרמו להם לעונש מה חטאו הקטנים המוטלים בערישה שגים הם היו בכלל העונש כפי הכתוב "ונשיהם ובניהם וטפש" כתוב ותבלע אותם ואת בתיהם ואת כל האדים (חובא ברבונו בחיי - במדור ט"ז-כ"ט) - ע"ש שמתארך בדרך הקבלה. ונראה לומר, אמנם קורחו ביקש לעערר על מנהיגותו של משה כדי להשיג את מבקשו אך משה רבנו ע"ה לא ראה בכך געיה רק בו ובמעמדו, אלא ראה בכך פגיעה חמורה ביסוד קיום התורה בישראל לדורות עולם אדם יש אמת שהוא בده מלבו על מינוי תפקידו שורה יקרים לקום בני בילען שבאותה טענה יערעורו גם על אמונות תורתנו ח"ו שנמסרה על ידו מפי הגבורה וזאת כאשר מأتים וחמיכים ראשית סנהדראות גוייסו על ידי קורחו וזאת תחילת כפירה בהקב"ה ובתורתו וכן כתוב וייחר למשה מאויד על אף שהיה עניין וידע להתפלל על כל מעלייהם של ישראל על תחילת כפירה באמונות התורה וקיומה לדורות עולם אין סליחה וכפירה. הגאון ר' חיים שמואלביץ' ע"ה היה אומר שמחולקות היא "אש" וכש שהאיש מופשט ב מהרה וממי שקרב אליה מידי אוחזת בו ושורפטו, כך המחלוקת מופשטת ב מהרה לכל עבר ושורפת ומכליה כל חלקה טוביה והיא לא מבחינה בז' גולים לקטנים ולכון נעשו בני קורחו ועדתו גם יונקי שדיים והמוסטלים בעירסה. ולסיטום נאמר, ולא יהיה כקורחו ועדתו (במדור י"ה) מבאר בעל התניא ז"ע דצורך להיזהר מכל מחלוקת שהיא ובמיוחד מחלוקת נולדות מחלוקת מדומות שהן רוב הצרות והתלאות נולדות מחלוקת מדומות שהן לשם שמיים, השם ישמרנו.

**רב יעקב נmesh
מכהן גם גדור ומכהן**

**תשובה הלכתית משולחנו
של מורי המרא דארא הגאון הגדול
רבי יהודה דרעי שליט"א**

ש. - האם היתר זה נהוג אפילו בתחילת, או רק בדייעבד. ומהו גדר דייעבד לעניין זה?

ת. - נחקרו הפסיקים בדעת השווי, האם היתר נותן טעם ברשותם טעם נהוג גם בתחילת הטענה או רק בדייעבד, ולפי הנראה אין להתרה אלא בדייעבד אבל בתחילת אסור לזרים נ"ט בר נ"ט. וגדר דייעבד לעניין זה הוא, כשהסבירו עליו או נתבשלו הדגים בקדחה שלבשר. לפיכך ע"פ שעדיין לא נתערכו בחלב, מותר לכתילה לאוכלן עם החלב.

ש. - האם היתר זה נהוג רק באיסור בשר וחלב, אוגם בשאר איסורים?

ת. - כאמור היתר זה נהוג רק בנט"ט בר נ"ט דהיתר כלומר בשר וחלב, מפני שכ"א בפני עצמו מותר. אבל בשאר איסורים, אין נהוג כלל היתר זה ובאיסורים הם עומדים עד שיתבטלו כדין.

ש. - מה דעת הרמ"א בדיון נותן טעם?

ת. - כל האמור לעיל הוא בדעת השווי, אך הרמ"א מחמיר בכל זה, וואת תורה העולה מדבריו בכל השאלות הנ"ל: אפשר שלא חומר בכל זה, וכי מני גרים בישול וצלוי, ואצל' כשמרגיש לכתילה אלא בדרך עירוי אבל לא בדרך להתרה בכל מונוא, כל שכבר בפועל את טעם האיסור. ומיהו בדייעבד יש להתרה בכל מונוא, כל שכבר מתעורר בחלב. מלבד מאכלים חריפים שאיסורים אפיקו שכבר נתערבו בחלב, מושם שאגב חריפותם אנו מחשיכים את טעםם כאילו האיסור בעין. ואצל' שכך הוא הדבר, גבי סכך בשרי בן יומם שהתקף בו צנן או בצל' - שאסור לאוכלים בחלב מכך שכבר נתערבו ייחודי. בד"א בנט"ט בר נ"ט דהיתר איסור בשר וחלב, אבל בשאר איסורים אין נהוג כלל היתר זה, כמובן לעיל בדעת השווי.

ש. - מה גדרו האיסור של פת שנילושה בחלב?

ת. - אין לשין עיטה בחלב, שמא יבוא לאוכלה עם הבשר. ואם לש, כל הפת אסורה אפילו לאוכלה לבדה. בד"א כשהיו החתיכות גדולות, אבל כל שהיו החתיכות קטנות באופן שיכול לאוכלן כל אותו היין, הרי זה מותר ע"פ שלא עשה בהם שום שינוי. ואם עשה בהם שינוי הניכר, הרי זה מותר אפילו בחתיכות גדולות.

ש. - האם מותר לולש מעט חלב בעיטה באופן שנתבטל בששיים?

ת. - לדעת רבים מן הפסיקים, מותר לכתילה לולש חלב בעיטה, כל שהוא חלב מועט באופן שיש בעיטה שניים כדי לבטו. וכן נראה עיקר להכלת. אך יש מי שהחמיר בזה. ועכ"פ לדברי הכל אין להתרה אאי' ברור שיש בעיטה שניים נגד החלב, ועל הטעם לחוד אין לסמן. לפיכך אם ידוע שיש בו יותר מאחד מששים חלב, אין להקל כלל ע"פ שאין טעם חלב בפת.

ש. - האם שנינו שנעשה בזרות הפת לאחר אפיקתו מועל כדי להתирו?

ת. - שנינו שנעשה בזרות הפת לאחר אפיקתו, אין מועל כדי להתирו, מפני שכבר נסר הפת.

ש. - האם היכר שעיל גבי הארץ מועל להתרה פת שנילושה בחלב?

ת. - כאמור אין מועל שנינו הניכר בפת כדי להתир או אאי' נעשה קודם אפיקתו, אבל לאחר אפיקתו אין מועל בו שום שינוי ואצל' שאין מועל שנינו שע"ג הארץ כגון כינוי כתוב או ציריך כחלב וכדו', מפני שכבר נסר הפת.

לקיים בנו חכמי ישראל

ה齊聚於聖地
להמשיך להעתיר בתפילה
 לרופאות הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל

